Gerçek bir ağabey: Cevat Özkaya...

Sibel ERASLAN, 15 Kasım 2026

https://www.star.com.tr/yazar/gercek-bir-agabey-cevat-ozkaya-yazi-2053508/

Onu hep gürül gürül konuşmalarıyla hatırlayacağım, çünkü tertemiz bir çağlayana benzerdi. Hakkında pek çok yazı, röportaj yapıldı ve bunlar genellikle Cevat ağabeyin kültürel muhit kurma çabası ve başarısı üzerinden, yayıncılık hayatına damga vuran 'PINAR' yayınları etrafında buluştu. Elbette kültürel manada yayıncılığı adeta bir cihat idealizmiyle sürdürdü ve bizler, 'geleneğin ihyasından geleceğin inşasına' mührünü vurduğu, bu kitaplarla büyüdük... Araştırma ve Kültür Vakfı ise, onun arkadaşlarıyla inşa ettiği, çatısı altında kardeşliği ve ilim, irfan yolculuğunu tecrübe ettiğimiz bir kültürel muhit oldu...

İslam'ın doğru şekilde anlaşılması için temel kaynaklardan hareketle, çağımızın sorunlarına ve bu sorunların İslami çerçevede çözümüne odaklanan zihinsel hareketlilik onun hem sosyal çalışmalarında hem de yayıncılık dünyasındaki şiarlarındandı. Asrımızın 'Beytül Hikme'sini inşa etmeye adanmış bir ömür diyebilirim onun hayatı için.

Yüce Allah'ın 'oku' emrini adeta sırtında taşıyan bir derviş gibi geçti ömrü... Batı'dan ve Doğu'dan önümüzü aydınlatan kitapları ilk o getirip koydu masalarımıza. Kitap ve fikir onun için masadaki ekmek ve su ne ise o idi. Kitaplar aracılığıyla bir muhit ve aidiyet kurmuştu biz gençlere, kültürel çevreyi çok önemserdi, gençlere ayırdığı hemen her vakitte birebir ve samimi ilişkiler kurabilme konusunda da bir öncüydü. Genelde entelijansiyanın toplumla mesafeli olduğu yargısı, onun yanında tuzla buz olurdu. Aramızdan kimin neye ihtiyacı olduğunu bilirdi, insani ilişkilerin, fikir ve aksiyon söz konusu olduğunda niçin ikinci planda kaldığını ciddi olarak sorgulayan bir entelektüeldi mesela. Fatma Kutluoğlu hocamızın dersine geçerken, bazen bahçedeki asma çardağının altında kitap okurken bulurdum onu, hemen selam verip kitabına bakmaya çalışırdım, o arada en az beş tane kitap tavsiyesi verirdi. Eli de gönlü gibi açıktı. Her karşılaşmamızda, dersteki arkadaşlara mandalina, kestane gibi meyveler yollardı, nereden çıkartırdı bunları, görünmez bir meyve sepeti mi taşırdı yanında, hala sırdır benim için, meyve olmazsa kalemler, çay kaşıkları, mendiller yollardı. Gönül almada onun üzerine yoktu, tam olarak ağabeydi işte...

Ben onun yanından hiçbir zaman boş dönmedim, hep yeni bir şeyler öğrendim... Gürül gürül çağlayan bir ağabeyimizdi o... Hele ki başörtü yasağına karşı düzenlediğimiz eylemlerde, protestolarda, hep yanımızda bulduğumuz tam bir yol arkadaşıydı. Katılımcı sayısına bakmaz, üş kişi veya altı kişi olsun, bizlerin dördüncüsü, yedincisi Cevat abi olurdu. Karda kışta verdiğimiz hak mücadelesinde bizi hiçbir zaman yanız bırakmazdı... Yani düşünüyorum da herkes onun yayıncılığından, dergiciliğinden, kültürel birikiminden

bahsediyor... Cevat ağabey, yanımızda kimseciklerin olmadığı vakitlerde bizlere kimse'lik yapmış bir yiğit mücahitti...

Akranlarının pek çoğu, ticaret veya siyasette yol almış olsa da Cevat ağabey sivil kimliğini hiçbir zaman terk etmedi ve kimsenin memuru olmadı, paranın, kapitalin, kariyerin, makamın peşinde koşmadı, yayıncılığın, vakıfçılığın, tüm maddi zorluklarına rağmen; sabırla, inançla, tavrını kitaplardan yana, duruşunu ilimden ve insanlıktan yana kuşandı. Düşünüyorum da o güzel ahlakıyla da harika bir örnekti. Onun hayatı tek kelimeyle özetlenecekse bu kelime; "ebrar" idi.

Aynı zamanda yufka yürekliydi, nerede vahşete, dehşete uğramış insanlar varsa, kalplerimizi, zihinlerimizi o yöne yönlendirirdi. Bosna Dayanışma Grubunu kurduğunda, kalbi Bosna'da yaşanan Sırp zulmü için delik deşik olan tüm insanların sözcülüğünü yaptı, Mazlumder Başkanıyken mazlumların, gariplerin, sesi çıkmayanların sesi oldu... Darbelere karşı çıktı, cuntalara selam çakmadı, hak ve hürriyetten yana oldu...

İlahinin söylediği gibi geçiyor ah zaman:

'Göçtü kervan kaldık dağlar başında..'

Allah rahmet mağfiret eylesin, mekânı cennet olsun, alnın akıyla vardığı kabristan onun için gül bahar olsun...